

عنوان مقاله:

بررسی امکان زودرس کردن محصول پیاز با مقایسه تولید نشاء سنتی و مکانیزه در سینی های کشت در سه رقم پیاز در جنوب ایران

محل انتشار:

همایش ملی دستاوردهای نوین در زراعت (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

سعید قانعی - دانشجوی کارشناسی ارشد، استادیار و مربی گروه باغبانی دانشگاه آزاد اسلا

عبدالرسول ذاکرین - دانشجوی کارشناسی ارشد، استادیار و مربی گروه باغبانی دانشگاه آزاد اسلا

محمدحسن شیرزادی - دانشجوی کارشناسی ارشد، استادیار و مربی گروه باغبانی دانشگاه آزاد اسلا

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی اثر روش تولید نشاء پیاز و نوع رقم بر عملکرد و اجزای عملکرد در شرایط آب و هوایی استان هرمزگان (میناب)، آزمایشی به صورت کرت های خرد شده در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با 3 تکرار در قطعه زمینی در منطقه روانگ میناب با طول جغرافیایی 57 درجه و عرضجغرافیایی 27 درجه و ارتفاع 38 متر از سطح دریا با میانگین بارندگی 150، (RB) میلیمتر در سال اجرا شد. فاکتور اصلی شامل روش تولید نشاء (سنتی و مکانیزه) و فاکتور فرعی شامل رقم [ریو براوو بود. جهت تولید نشاء پیاز به روش سنتی، بذر ارقام مذکور در خزانه به روش [WEG] و وایت ارلی گرانو (WG) وایت گرانو دستپاش و در روش مکانیزه بذر ارقام مورد نظر در سینی های کشت 105 تایی حاوی پیت ماس کشت شد. جهت تولید نشاء، بذر سه رقم مذکور در مهرماه کشت و نشاءها در اواسط آذرماه به زمین اصلی منتقل شد. عملیات داشت شامل آبیاری، کوددهی، وجین علفهای هرز و مبارزه با آفات و بیماریها به طور یکسان برای همه تیمارها انجام و نهایتاً صفاتی نظیر تعداد روز تا شروع برداشت، تعداد برگ، ارتفاع بوته، طول سوخ، تعداد لایه در هر سوخ، عملکرد و غیره مورد ارزیابی قرار گرفت. نتایج نشان داد روش تولید نشاء بر زودرسی محصول تأثیر بسزایی داشته و سوخ های تولید شده به روش مکانیزه علاوه بر پهن بودن یک هفته زودتر از سوخ های تولید شده به روش سنتی قابلیت برداشت پیدا کردند. میزان عملکرد در روش تولید نشاء مکانیزه به طور 6 درصد بیشتر از روش سنتی بود. رقم ریوبراوو زودرس ترین و وایت ارلی گرانو دیررس ترین رقم در شرایط / غیرمعنی داری 6 این آزمایش بودند.

کلمات کلیدی:

ارقام پیاز، نشاء سنتی و مکانیزه، زودرسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/141202>

